

РЕШЕНИЕ

№ 5541

гр. София, 01.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 14.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **11005** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215, вр. чл.135, ал.5 ЗУТ.

Образувано е образувано на основание изпратена от Столична община – Н. жалба от И. Б. П. от [населено място] против мълчалив отказ на Гл. архитект на Столична община за даване на разрешение за изработване на изменение на ПУП-ИПРЗ по заявление вх. №САГ20-ГР00-1683/24.08.2020 г. Доколкото след подаване на жалбата е последвал изричен отказ по същото заявление, постановен на 29.10.2020 г., с определенията за насрочване на делото съдът е приел, че предмет на настоящото производство следва да бъде и изричния отказ на ответника, обективиран в Заповед №РА50-819/29.10.2020 г. Приложима е разпоредбата на чл.172, ал.3 АПК, според която когато бъде отменен мълчаливия отказ се счита за отменен и изричния такъв, последвал преди решението за отмяна. В проведеното на 10.03.2021 г. открито съдебно заседание оспорващата, чрез процесуалния си представител адв. А. Ш., изрично заявява, че поддържа жалбата и срещу изричния отказ, като подробни доводи за неговата незаконосъобразност са изложени в представена писмена молба. Твърди се, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена при съществени нарушения на процесуалния закон и в противоречие с императивни материалноправни норми. Според оспорващата административния орган неправилно е приложил нормите, мотивирали го да издаде оспорения отказ. Тези доводи, подробно мотивирани, се поддържат и в представени писмени бележки. Иска се отмяна на оспорения акт и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът, Главния архитект на СО, чрез процесуалния си представител

юрисконсулт Д. П., оспорва жалбата като неоснователна с искане същата да бъде отхвърлена, като се потвърди обжалваната заповед. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения за законосъобразност на оспорения акт излага в представени писмени бележки.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка. Назначени са и приети СТЕ, като заключението на вещото лице И. Я. е оспорено от процесуалния представител на оспорващата.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в Служба по вписванията с вх. рег. №33850, като Акт №179, том LLVII, дело №26230/2004 г. жалбоподателката И. П. се легитимира като собственик на следния недвижим имот: ПИ пл. №1240, кв.27 по плана на [населено място], м. „, ж.к. Д. 2 - втора част“, одобрен със Заповед №РД-50-09-718/30.12.1986г. и със Заповед №1258/17.12.2002 г., целият имот с площ 2311 кв.м. Този имот е нанесен в КККР, одобрени със Заповед №РД-18-27/03.04.20212 г. като ПИ с идентификатор 68134.1505.1240 с площ от 2310 кв. м и с начин на трайно ползване „за друг вид застрояване“.

С НА за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в Служба по вписвания с вх. рег. №36602, като Акт №197, том LLXVI, дело №28375/2004г. жалбоподателката П. е придобила собствеността върху ПИ пл. №1161, кв.27 по плана на [населено място], м. „, ж.к. Д. 2 - втора част“, целият с площ 880 кв.м. Този имот е нанесен в КККР, одобрени със Заповед №РД-18-27/03.04.20212 г. като ПИ с идентификатор 68134.1505.1161 с площ от 883 кв. м и с начин на трайно ползване „за друг вид застрояване“.

С НА за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в Служба по вписвания с вх. рег. №45478, като Акт №3, том LLXXXII, дело №33264/2005г. жалбоподателката П. се легитимира като собственик на недвижим имот с площ 2297 кв.м., съставляващ ПИ пл. №1617, кв.27 по плана на м. „, ж.к. Д. 2 - втора част“. Този имот е нанесен в КККР, одобрени със Заповед №РД-18-27/03.04.20212 г. като ПИ с идентификатор 68134.1505.1617 с площ от 2310 кв. м и с начин на трайно ползване „за друг вид застрояване“.

Правото на собственост върху тези имоти е било възстановено на праводателите на оспорващата по реда на ЗСПЗЗ през 2001 г. Видно от приложената комбинирана скица трите имота попадат в УПИ II – за ОДЗ и подземен гараж, кв.27 по ПЗР на[жк]по действащия ПУП, одобрен с Решение №544 по протокол 58/26.07.2018 г. на СОС.

На 24.08.2020 г. оспорващата е депозирала заявление вх. №САГ20-ГР00-1663/24.08.2020 г. с искане за разрешаване изработването на проект за изменение на ПУП – ИПРЗ за УПИ II – за ОДЗ и подземен гараж, кв.27 по ПЗР на жк Д. 2 – ЧАСТ 2“, район „Искър“, с цел създаване на нов УПИ II – за ОДЗ, обществено обслужване, жилищно строителство и подземен гараж. Видно от проектното предложение предвижда се промяна на плана за регулация, отреждането и застрояването на имота с искане за нов УПИ – II, в който по отношение характера на застрояването се предвижда промяна от „ниско“ с кота корниз 10 м, определено с действащия ПУП от 2018 г. във „високо“ с кота корниз 26 м, а по отношение на отреждането на имотите същото да се промени от предназначение „за ОДЗ и

подземен гараж“ в „за обществено обслужване, жилищно строителство и подземни гаражи“. Към заявлението са приложени мотивирано предложение за ПУП – ИПРЗ по чл.135, ал.2 ЗУТ с обяснителна записка, документи за собственост на имотите, скици и комбинирана скица по чл.16, ал.3 ЗКИР.

С оглед обстоятелството, че не е последвало произнасяне по заявлението в едномесечния срок по чл.135, ал.3 ЗУТ жалбоподателката е оспорила мълчалив отказ на Главния архитект на СО да разреши изработването на проект за изменение на ПУП – ПРЗ, по която жалба е образувано настоящото производство.

След подаване на жалбата е издадена на Заповед № РА50-819/29.10.2020 г. от Главния архитект на СО, в която е обективизиран изричен отказ по заявлението. Видно от мотивите на акта, за да издаде оспорения отказ на първо място Гл. архитект на СО е приел, че исканото изменение е в противоречие с чл.17а ЗУЗСО, доколкото не е изтекъл предвидения в тази разпоредба пет годишен срок. В тази връзка са изложени съображения, че с решение №544/26.07.2018 г. на СОС е одобрен ПУП за реструктуриране на жилищния комплекс, който с оглед оспорването му от И. П. по отношение на УПИ II е влязъл в сила при постановяване на решението в ВАС, с което е оставено в сила решението на АССГ, с което жалбата е отхвърлена. В случая с мотивираното предложение се иска изменение в характера на застрояването от ниско във високо, което е в противоречие с чл.17а ЗУЗСО. Посочено е също, че с влизане в сила на решение №544/26.07.2018 г. на СОС поземлените имоти на оспорващата подлежат на отчуждаване в срока по чл.208, ал.1 ЗУТ, който срок е пет годишен. Предвид това е прието, че предложението е в нарушение на чл.134, ал.2, т.1 ЗУТ, тъй като правото на заявителя да поиска изменение на ПУП на това основание възниква с изтичането на срока по чл.208 ЗУТ. Освен това е посочено, че не е спазено изискването на чл.134, ал.9 ЗУТ за съгласие на Министъра на образованието за промяна на предназначението на имота. Гл. архитект е приел, че е нарушен чл.135, ал.1 и чл.131, ал.1 и ал.2 ЗУТ, доколкото предложението е направено само от оспорващата, която е собственик на три от имотите, попадащи в УПИ II и не е налице съгласие на собствениците или носители на ограничени вещни прана на останалите попадащи в него още 5 ПИ, което води до липса на основание по чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ. В обобщение на изложеното е прието, че не е доказано правно основание за исканото изменение, както и че са налице отрицателните предпоставки по чл.134, ал.9 ЗУТ и чл.17а, ал.1 ЗУЗСО.

От съдържанието на Решение №544/26.07.2018 г. на СОС, неприложено по делото, но общодостъпно на интернет страницата на СОС е видно, че със същото е одобрен проект за подробен устройствен план - план за регулация и режими на застрояване за реструктуриране на ж.к. „Д. 2-II част“, район „Искър“ в граници: [улица], [улица], [улица], [улица], в обхвата на който попада и процесния УПИ II, кв.27.

От приложените към административната преписка съдебни решения се установява, че И. П. е оспорила Решение №544/26.07.2018 г. на СОС в частта за одобрения план за регулация за УПИ II – за ОДЗ и подземен гараж, кв.27 и е било образувано адм. д. №13021/2018 г. по описа на АССГ. С Решение №4427/27.06.2019 г., оставено в сила с Решение №5825/20.05.2020 г. на ВАС жалбата е отхвърлена. Предвид това съдът приема, че плана за регулация по отношение на УПИ II, кв.27 е влязъл в сила на 20.05.2020 г.

Решение №544/26.07.2018 г. на СОС е обявено в ДВ бр.71/28.08.2018 г. В необжалваната част по отношение плана за застрояване същото е влязло в сила на

28.09.2018 г.

От заключението на вещото лице С. К. се установява, че първият регулационен план, в който попадат процесните имоти е одобрен със Заповед №412/30.09.1982 г. По този план същите попадат в обхвата на кв.26 – за ОДЗ и в проектирана [улица]. Следващият регулационен план за района, в който попадат процесните имоти е одобрен със Заповед №РД-50-09-718/30.12.1986 г. След възстановяване на имотите по реда на ЗСПЗЗ, същите са били нанесени в кадастралната основа на регулационния план като поземлени имоти с пл. номера 1161, 1240 и 1617. По този план квартал 26 от плана от 1982 г., целият с отреждане за ОДЗ, е обединен с кв.27, като е заличена улицата между о.т. 132 и о.т. 133. Площта на бившия кв.26 е преобразявана в парцел II –за ОДЗ от кв.27, като терена, отреден за ОДЗ, е разширен в западна посока за сметка на заличената улица. По този план имотите на оспорващата попадат в парцел II – за ОДЗ от кв.27 на регулационния план на м. Д. 2 – част втора.

Действащата кадастрална карта е одобрена със Заповед №РД-18-27/03.04.2012 г. В същата границите на имотите са нанесени по границите на имотите от кадастралния план, действал до одобряване на КККР и кадастралната основа на регулационния план от 1986 г., с изключение на минимална разлика в южната граница на ПИ 1161.

Действащия понастоящем ПУП е одобрен с Решение №544/26.07.2018 г. на СОС. Между предходния и този план има промяна в отреждането на УПИ II, като от предназначение „за обединено детско заведение“ е станало „за ОДЗ и подземен гараж“. Налице е и промяна в границите на УПИ II, като от него е отделен самостоятелен УПИ III – за трафопост. Северната граница е изместена в южно посока за разширяване на улицата. В този план имотите са нанесени съобразно границите им по действащата кадастрална карта.

Вещото лице е направило проверка и е установило, че уличната регулация за района, в който попадат имотите е приложена, като улиците са изградени в съответствие с предвижданията на плана от 1986 г. Не е установено изграждане на ОДЗ, за каквото е бил предвиден терена по плана от 1986 г. Установено е също и че по плана от 2018 г. имотите на оспорващата и съседните частни имоти, попадащи в УПИ II от кв.27 не са отчуждени и детско заведение не е изградено. Тези имоти са в предвижданията за отчуждаване за 2021 – 2022 г., заедно с останалите имоти от УПИ II, кв.27, съгласно приетата с Решение №108 по Протокол №29 от 25.02.2021 г. Програма за придобиване , управление и разпореждане с общинска собственост на СО за 2021 г.“.

От заключението на вещото лице арх. И. Я. се установява, че имотите на оспорващата по ОУП на СО, приет с Решение №960/16.12.2009 г. на Министерски съвет попадат в устройствена зона „Жк“ - жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване със следните показатели : плътност на застрояване 40%, интензивност на застрояване - 3,0%, минимална озеленена площ – 40% и височина на застрояване - 26 м за жилищни сгради и 32 м за обществени сгради. ПУП, одобрен с Решение №544/26.07.2018 г. на СОС, е одобрен при действието на ОУП на СО и ЗУЗСО. Със същия комплексът е реструктуриран, като квартали 26 и 27 по плана от 1986 г. са трансформирани в нов квартал 27. За този квартал са запазени предвижданията на предходния план, за което е отреден нов УПИ II за ОДЗ и подземен гараж. За УПИ II по действащия ПУП – ПРЗ е определена устройствена зона „Жк“ с конкретизирани параметри на застрояване: височина – 1 етаж /КК = 4,5 м и 2 етажа /КК = 10 м – средно застрояване/, плътност на застрояване – до 30% и минимална озеленена площ – 50%. Предвидено е и изграждане на подземен гараж за 250 автомобила. В

мотивираното предложение по отношение на застрояването са възпроизведени допустимите показатели съгласно ОУП на СО. Предлагащото ново конкретно предназначение на УПИ II – за ОДЗ, „за обществено обслужване, жилищно строителство и подземни гаражи“ е в съответствие с общите изисквания и допустимото в устройствената зона застрояване в устройствена зона „Жк“ по разпоредбите на Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО. С предложението се предвижда промяна в характера на застрояването от ниско с кота корниз до 10 м във „високо“ с кота корниз до 26 м. Вещото лице е дало заключение и на поставените от оспорващата задачи, касаещи съответствието на мотивираното предложение с нормативните изисквания, като е констатирало несъответствия, подробно описани в експертизата. Същите са оспорени от процесуалния представител на жалбоподателката.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена от надлежна страна в предвидения в чл.215, ал.4 от ЗУТ срок. В случая е оспорен мълчалив отказ, формиран по подадено на 24.08.2020 г. заявление за изработване на проект за изменение на ПУП-ИПРЗ. Съгласно разпоредбата на чл.135, ал.3 ЗУТ компетентния орган следва да се произнесе в едномесечен срок със заповед, с която разрешава или отказва да се изработи проект за изменение на плана. Този срок е изтекъл на 24.09.2020 г., до която дата произнасяне не е било налице. Следователно мълчалив отказ е формиран, като срокът за оспорването му е започнал да тече от 25.09.2020 г. Предвид това депозираната на 07.10.2020 г. е подадена в срок и срещу подлежащ на оспорване акт – мълчалив отказ. Доколкото обаче от съдържанието на изпратената административна преписка е установено, че е налице и изричен отказ по същото заявление, постановен на 29.10.2020 г., т.е. след подаване на жалбата против мълчаливия отказ, съдът е приел, че предмет на настоящото производство следва да бъде и изричния отказ на ответника, обективизиран в Заповед №РА50819/29.10.2020 г. Приложима е разпоредбата на чл.172, ал.3 АПК, според която когато бъде отменен мълчаливия отказ се счита за отменен и изричния такъв, последвал преди решението за отмяна. Това е така, защото според тази разпоредба като предпоставка за отмяна на изричния отказ е предвидено оспорване и отмяна на мълчаливия такъв, каквото е поискано с жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство. След като жалбата против мълчаливия отказ е допустима, същата следва да се счита и за жалба против последвалия изричен такъв.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита същата за **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, съдът преценява законосъобразността на АА, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са разпоредбите при издаването и съобразен ли е с целта, която преследва закона. При преценката си съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в АА.

Оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган – Главния архитект на Столична община, като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.135, ал.3, вр. ал.1 ЗУТ. Съгласно ал.1 на посочената разпоредба исканията на лицата по чл. 131 се отправят до кмета на общината, а в случаите по чл.124а, ал.3 и ал.4 - съответно до областния управител или до министъра на регионалното развитие и благоустройството, а според ал. 3 на чл. 135 ЗУТ компетентният орган по ал.1 в едномесечен срок от постъпване на заявлението със заповед разрешава или отказва да

се изработи проект за изменение на плана. В настоящия случай предмет на подаденото заявление от оспорващата не са обекти по чл.124а, ал.3 и ал.4 ЗУТ /обекти с регионално значение или разположени на територията на повече от една община, съответно обекти с обхват повече от една област или обекти с национално значение и/или национални обекти или републикански пътища, железопътни магистрали и железопътни линии/, съответно произнасянето по заявлението е от компетентността на Кмета на Столична община. Правомощията си по чл. 135, ал. 3 ЗУТ той е предоставил на Главния архитект на Столична община със Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. - т. 1. 24 от нея, служебно известна на съда и общодостъпна на официалната интернет страница на Направление "Архитектура и градоустройство", СО.

Относно формата на акта от гледна точка на изискванията към административните актове, визирани в разпоредбата на чл.59, ал.1 и ал.2 АПК и по-конкретно т.4 от същия текст, доколкото приложимия специален закон ЗУТ не съдържа конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта, съдът приема, че същата е спазена. Оспореният отказ е обективиран в нарочно издадена писмена заповед, в която са посочени наименованието на органа, който издава административния акт, адресата на акта, фактическите и правните основания за издаването му, разпоредителна част. По тези съображения съдът приема, че в хода на проведеното административно производство не са допуснати процесуални нарушения във формата на акта от категорията на съществените, които да обусловят неговата отмяна.

Съдът намира, че в проведеното административно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на крайния акт. Производството е образувано по заявление на лице, което се определя като заинтересувано по смисъла на чл.131, ал.1 вр. ал.2, т.1 ЗУТ, придружено е от мотивирано предложение за предлаганото изменение, в съответствие с изискването на чл. 135, ал. 2 ЗУТ.

Заповедта е издадена и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби.

За да се издаде заповед по чл.135, ал.3 ЗУТ, с която да се разреши изработването на проект за изменение на ПУП по искане на заинтересовано лице, депозирало заявление за това, на първо място следва да е налице някое от основанията, визирани в разпоредбите на чл.134, ал.1 или ал.2 ЗУТ. В случая, за да откаже изработването на проект за изменение на ПУП, Гл. архитект е приел, че не е налице нито едно от основанията, визирани в тези разпоредби.

В хода на съдебното производство оспорващата поддържа тезата си, че искането за изменение на ПУП е с правно основание чл.134, ал.2, т.1 ЗУТ. Съгласно тази разпоредба ПУП може да се изменя когато в съответния срок по чл. 208 ЗУТ не е започнала процедурата за отчуждаване. Съгласно чл.208, ал.1 ЗУТ срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на

техническата инфраструктура по чл. 64 - публична собственост на държавата и общините. Безспорно, имотите, собственост на оспорващата и предмет на исканото изменение, са такива, определени по ПУП за изграждане на обект – публична общинска собственост – за ОДЗ. Срокът за отчуждаването им е 5 години, считано от датата на влизане в сила на ПУП.

Безспорно се установи, че действащият ПУП за процесните имоти е този, приет с Решение №544/26.07.2018 г. на СОС. Съдът прие за установено, че този ПУП, в частта относно плана за регулация по отношение на УПИ II, кв.27 е влязъл в сила на 20.05.2020 г., а в частта относно плана за застрояване - на 28.09.2018 г. Именно от влизане в сила то този план следва да се преценява срока по чл.208, ал.1 ЗУТ, който безспорно към датата на подаване на заявлението не е изтекъл. Съдът намира за неоснователни доводите на оспорващата, подробно изложени в писмените бележки и обосноваващи изводи, че срокът е изтекъл с довода, че същият следва да се брой от влизане в сила на първия план, с който са определени за изграждане на обекти публична собственост, в случая планът от 1986 г. Вярно е твърдението, че съобразен с този план срокът по чл.208 ЗУТ е изтекъл през 2006 г. Установи се, че по този план отчуждаването не е извършено. Няма данни и не се твърди обаче след изтичането му собственикът да се е възползвал от предвидените му в изр.2 на тази разпоредба в действалата към онзи момент редакция, права по чл.134, ал.2, т.1 ЗУТ да иска неговото изменение и такова да е извършено. Предвид това и като е прието, че нуждата от изграждане на ОДЗ не е отпаднала, с последващия план от 2018 г. имотите отново са предвидени за изграждане на ОДЗ, каквато забрана за това няма. И както се прие по-горе, с влизане в сила на този план отново е започнал да тече 5 годишния срок по чл.208 ЗУТ. След като този срок не е изтекъл към датата на подаване на заявлението, то правилен е изводът на ответника, че не са налице основанията на чл.134, ал.2, т.1 ЗУТ. Липсата на тези предпоставки е достатъчна, за да обоснове издадения отказ, при което същият се явява материално законосъобразен.

Съдът намира за съответни на материалния закон и изводите на ответника, мотивирали го да издаде процесния отказ, за приложимост в случая на разпоредбата на чл.17а ЗУЗСО. Безспорно се установи, че действащият ПУП, приет с Решение №544/26.07.2018 г. на СОС, е план за реструктуриране на жилищен комплекс в жилищните зони с преобладаващо комплексно застрояване. Съобразно този план относно имотите на оспорващата е предвидено ниско застрояване. С депозираното от нея заявление за разрешаване изработването на проект за изменение на ПУП се иска изменение в характера на застрояване от ниско във високо. Разпоредбата на чл.17а, ал.1 ЗУЗСО не допуска такова изменение в предвидения в същата 5 годишен срок, който съобразно датата на влизане в сила на ПУП към датата на подаване на заявлението не е изтекъл. Следователно промяна в застрояването не може да се допуска. В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите на оспорващата в противен смисъл. От заключенията на вещите лица е установено, че ПУП, приет с Решение №544/26.07.2018 г. на СОС е план за реструктуриране на жилищен комплекс в жилищните зони с преобладаващо комплексно застрояване. За

приложимостта на тази разпоредба това е от значение, без значение дали по отношение на конкретния имот на оспорващата има промяна в устройствените параметри. Неоснователен е и доводът, че срокът по чл.17а ЗУЗСО е приложим само по отношение на нов ПУП, а не и по отношение на ПУП – ИПРЗ, какъвто е този от 2018 г., тъй като това не е изрично посочено в текста на разпоредбата. Предвид това съдът приема, че мотивиран с разпоредбата на чл.17а ЗУЗСО, отказът е материално законосъобразен.

Съдът намира за основателно възражението на оспорващата относно неправилното приложение в процесния акт на разпоредбата на чл.134, ал.9 ЗУТ. Съгласно редакцията на текста към датата на подаване на заявлението и към датата на издаване на отказа изменение на подробните устройствени планове за промяна на предназначението на урегулирани поземлени имоти, отредени за обекти на образованието, науката, здравеопазването или културата, както и на спортни обекти и съоръжения, може да се извърши при условията и по реда на този закон само след писмено съгласие на съответния министър по реда на чл. 39, ал. 3 ЗУТ, но с изключение на случаите по ал.2, т.1 на същия текст. Т.е. когато е отправено искане за изменение на ПУП на основание чл.134, ал.2, т.1 ЗУТ не е било необходимо съгласие на съответния министър. Следователно изводът на административния орган в противен смисъл е несъответен на разпоредбата на закона, действала към датата на подаване на заявлението и на издаване на акта.

Основателно е и възражението относно неправилност на мотива на ответника за липсата на съгласие на всички собственици и носители на ограничени вещни права, тъй като заявлението не е с правно основание чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ, в която хипотеза такава е необходимо.

Въпреки това жалбата е неоснователна, тъй като се установи, че заявлението за даване на разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП е депозирано преди изтичане на сроковете за това, предвидени в разпоредбите на чл.208 ЗУТ и на чл.17а ЗУЗСО. Това е достатъчно, за да се приеме, че исканото изменение не следва да се допуска, без да се разглежда съответствието на мотивираното предложение с нормативните изисквания, както в административното производство, така и в съдебното по оспорване на отказа.

С оглед изложеното, като извърши дължимата проверката по чл.168, ал.1 АПК на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира оспорвания акт за издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон, в съответствие с целта на закона, поради което жалбата срещу него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид своевременно направеното искане в тази насока на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. В настоящия случай ответникът е представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението от 100.00 лева. Тази сума оспорващата следва да бъде осъдена да заплати на СО -

юридическото лице, в чиято структура е ответникът.
Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК,
Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Б. П. от [населено място] против Заповед №РА50-819/29.10.2020 г. на Гл. архитект на Столична община, с която е отказал да разреши изработване на проект за изменение на плана за регулация и застрояване по внесеното със заявление вх. №САГ20-ГР00-1663/24.08.2020 г. от И. П. мотивирано предложение с искане за изменение на УПИ II „за ОДЗ и подземен гараж“ с цел създаване на нов УПИ II „за ОДЗ, обществено обслужване, жилищно строителство и подземен гараж“.

ОСЪЖДА И. Б. П. от [населено място] да заплати на Столична община деловодни разноски в размер на 100 /сто / лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: